

Scheveningen, 5 juli 2022

Dames en heren,

Graag wil ik u allen namens het bestuur van de Stichting Gedenkteken Zr. Ms. Adder van harte welkom heten bij deze herdenking.

Dit welkom geldt in het bijzonder voor de nabestaanden hier aanwezig van LTZ 2 Evert van Voorthuysen, LTZ 2 George Borel , LTZ 2 Michiel Smits, bottelier Dirk van Brederode en zeeloods Cornelis Simonszoon Duinker.

Daarnaast wil ik welkom heten de Eerste Locoburgemeester van Den Haag mevrouw Parbhudayal, Namens de Koninklijke Marine Commandeur Liebrechts, Vlootpredikant Dominee Voorn, Directeur Kustwacht Kapitein ter Zee Kuipers, Voorzitter Koninklijke vereniging van marineofficieren Kapitein-Luitenant ter Zee Pulles, overige genodigden en dorpsgenoten.

Op woensdag 5 juli 1882, dus precies 140 jaar geleden, vertrok Zr. Ms. Adder uit IJmuiden voor een routine reis naar Hellevoetsluis. Halverwege de reis draaide de wind en deze trok aan tot een harde wind. Dit in combinatie met het tij dat kenterde, zorgde ervoor dat Zr. Ms. Adder steeds langzamer vooruitkwam in een steeds ruwer wordende watermassa. Uiteindelijk, na een gevecht van enkele uren, verging de rammonitor Zr. Ms. Adder op relatief korte afstand van 4,5 mijl uit de kust van Scheveningen.

Vandaag willen wij echter stilstaan bij de opvarenden en het leed van hun nabestaanden. Want de pijn dat een degelijk verlies teweegbrengt is alleen na te voelen als je zelf een dergelijk verlies van een dierbare van nabij hebt meegemaakt.

Zoals het verdriet en de pijn dat het zoontje van konstabel Scholtz ondervond. Zijn vader zat aan boord van de Adder en het jongetje leefde dus tussen hoop en vrees nadat bekend was geworden dat de Adder was vergaan. Met de moed der wanhoop ging hij naar de haven van Den Helder in de hoop misschien toch nog goed nieuws van zijn vader te vernemen.

Daar in die haven van Den Helder werden de uit zee opgepikte verdronken bemanningsleden aan wal gebracht en juist toen het ventje vroeg of er nog nieuws over zijn vader was werden vier lijken aan wal gebracht, waaronder dat van zijn vader.

Hartverscheurend was het huilen van het ventje dat zijn grote voorbeeld, zijn held voor altijd zou moeten missen. Honderden mensen die aan de haven stonden waren getuige van dit drama.

Dat verdriet bedoel ik, daar willen wij vandaag bij stilstaan. Niet vergeten, maar respect betonen. Respect aan die 65 opvarenden die weliswaar zijn omgekomen maar hun leven niet voor niets verloren hebben laten gaan.

Immers een van de belangrijkste aanbevelingen uit het onderzoeksrapport van Koning Willem III was het instellen van *een stelsel van kustbewaking*, de voorloper van de huidige kustwacht.

Onomstotelijk was komen vast te staan dat een gecoördineerde kustbewaking essentieel is bij het bestrijden van rampen op zee. Toen, en nu nog steeds elke dag opnieuw.

